

ПЕРЕДМОВА

Чого раптом ми взялися писати про анус? Може, через те, що ми несімейні молоді чоловіки, у яких забагато вільного часу? Чи нас спонукало бажання долучитися до потоку книжок про здоров'я з високими показниками продажів? Чи це через те, що ми фахівці з анальних проблем? Відповідь на всі запитання — ні. Цю книжку ми створили тому, що анус — найважливіший і найкуруйозніший орган тіла. А ще тому, що ми придумали для неї дотепну назву.

**АНУС – НАЙВАЖЛИВІШИЙ ОРГАН ТІЛА.
МОЖЛИВО**

Уяви таке: Бог стоїть перед тобою і змушує тебе до вибору. Або ти житимеш до скону з повною смертю головного мозку, або довічно потерпатимеш

**ЛЮДИНА З «МЕРТВИМ» МОЗКОМ
І ФУНКЦІОНАЛЬНИМ АНУСОМ**

від невтамовного анально-
го свербежу.

Що ти відповіси Богові?

Страх перед животінням зі
смертю мозку цілком природний. Смерть мозку,
проте, не обов'язково має завдавати клопоту. Лю-
дина, у якої настала смерть мозку, нічим не пере-
ймається, зокрема й самою смертю мозку. А от жит-
тя з довічним анальним свербежем — це тортури.
Можливо, головний мозок дає нам шанс жити, та
здоровий анус дає нам саме бажане життя.

**ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ
МОЗОК І ДОВІЧНИЙ
АНАЛЬНИЙ СВЕРБІЖ**

Сутність життя, хай там як, у втіхах, які ми в ньому знаходимо, проте досі ще нікому не вдавалося почуватися щасливим з інтенсивним свербежем анусу. І важлива тут не лише відсутність проблем у задньому проході, а й усе те добре, що потенційно може дати цей отвір. Твій анус сповнений сексуальних можливостей та звабливої містики. А тому і вибір між функціональним мозком і анусом зробити неважко.

Магатма Ганді сказав: «Мое життя — це донесена мною суть, проте коли воно сповнене хронічних анальних скарг, чи варто його проживати?» (Ганді більше відомий першою частиною цитати, і в нас немає джерел, які підтвердили б достовірність останньої тези наведеного висловлювання, але ми — лікарі, тож ти можеш нам довіряти.)

Анус — не тільки важлива складова нашої анатомії, а й важлива частина історії нашого розвитку як людей. Якщо тебе не переконали гіпотетична зустріч із Богом та мудрі слова Ганді, поміркуй ось над чим.

Усі тварини, у яких є задній отвір, створені так, щоб утримувати його в чистоті. Чи то з допомогою геніальних тілесних функцій, чи самооблизуванням, чи за посередництва технологічних японських

туалетів. Утримувати задній прохід у чистоті важливо для уникнення неприємних відчуттів та хвороб. Тому вірогідним і, зрештою, очевидним є припущення, що очищення заднього проходу стало першим відкриттям людини. Як і те, що найдавнішим винаходом із будь-коли здійснених людьми був (примітивний) туалетний папір — патичок, шишка, листок, віхтик моху а чи цуцик, що випадково потрапив під руку.

Археологи стверджують, що першими винаходами людини були знаряддя праці з каменю, створені близько двох із половиною мільйонів років тому. Зауважимо: знаряддя з каменю — це те, що спромоглося зберегтися за час у понад 2,5 млн років. Вірогідно, що були інші, більш ранні винаходи (анальні винаходи), але ці знаряддя навіки втрачені для дослідників, позаяк були (зі зрозумілих причин) аж ніяк не кам'яними.

Технології створюють нові технології. Технологія анального очищення була першим кроком у тривалій історії фантастичних людських відкриттів, кульмінацією якої стало те, що ти зараз тримаєш у руках. Книжка, зроблена з паперу, з надрукованими літерами, мета якої — донесення ідей та думок

через спільну мову. (Якщо ти слухаєш аудіокнигу, то і це є заслугою анусу.)

Фантастична історія людських ідей, що спрощують непросте життя суспільства і надають дивовижному мозку неймовірні можливості, розпочалася з анального очищення та туалетного паперу. Від простих малюнків, через системи чисел та писемність, до кераміки і прядіння, порошу, машини згорання, трансформатора й інтернету. Усе незбагненне багатство неймовірних винаходів.

Зважаючи на це, ми можемо відзначити анус Нобелівською премією в сукупності категорій, бо саме він є основою всього цього добра. Щоправда, це лише умоглядна теорія, і не існує солідних джерел на її підтвердження.

Того дня, коли ми зрозуміли, що анус є найважливішим органом тіла, ми також збагнули, що

**ВИНАХІДЛИВИЙ ЧОЛОВІК
КАМ'ЯНОГО ВІКУ**

в Норвегії не існує науково-популярного видання з рим(мінг)ованим¹ заголовком про цей фантастичний орган. Ми переглянули купу фахового матеріалу про дупу, аби переконатися, що у знаннях, які ми подаємо, немає жодних дірок. Поеднавши ці знання з нашим клінічним досвідом лікарів і сумарним майже сімдесятирічним життєвим досвідом, ми пропонуємо твоїй увазі ось що.

Книжку, в якій є все, що ти хочеш знати.

Книжку, в якій є все, що тобі потрібно знати.

І зрештою —

книжку, в якій є все, про що ти не знав, що хочеш і мусиш знати.

До речі, коли ми вище перелічували технологічні досягнення людства, то згадали «машину згоряння». Жоден винахід не називається машиною згоряння. Тож якщо ти не відреагував під час читання переліку... Зафорси! Стеж за думкою, сконцентруйся! Це все-таки важлива книжка з важливої теми.

¹ Риммінг — вилузування ділянки анусу під час сексуальних зносин. (Тут і далі прим. авт., якщо не зазначено інше.)

АНУС – НАЙКУРЙОЗНІШИЙ ОРГАН ТІЛА

Інша причина написання цієї книжки — те, що анус, імовірно, є найважливішим джерелом гумору в історії. З давніх-давен усі люди в усіх культурах і в усі часи гумористично сприймали каки і дупу¹. І це сприйняття в нас ніхто не формував. Це щось на рівні інстинкту.

Позаяк це перший гумор, яким ми щиро тішимося, від нього дуже важко відмовитися. Людям подобаються жарти про дупу. Цілі індустрії існують завдяки тому, що людям до вподоби анальний гумор. Тільки уяви, як може бути смішно, якщо вдало прилаштувати подушку-перділку...

Зараз, мабуть, хтось читає і думає: «Це не про мене! Як на мене, гумор про гузно інфантильний і незграбний». (Тоді досить дивно, що ти купив цю книжку.) Але гумор про дупу такий різноманітний... Ми доведемо тобі, що ти все ще вважаєш його смішним, і допоможе нам коротенька історія з Вестландет².

¹ Її також називають гепа, срака, сраця, сідниця, дупка, гапка, гепака, паністара, нивелиця, репа, гузиця, гузниця, гузно, огузка, рітя, зад... Ці назви час від часу зустрічатимуться на сторінках книжки, тож варто їх запам'ятати. (Прим. пер.)

² Західний регіон Норвегії. (Прим. пер.)

Фабрика *Janus* була заснована 1893 р. і сьогодні є одним із лідерів з виробництва вовняного одягу в Європі. В Ітре Арна колись давно була філія цієї фабрики. На вивісці при в'їзді на її територію було написано: «ФАБРИКА ЙАНУС». Авжеж, у них були витрати на закупівлю вовни. Але крім того саме ця фабрика мала ще одну постійну небажану статтю витрат: її керівництво мусило регулярно закуповувати літери «Й» для вивіски. Люди, власне кажучи, весь час сколупували цю букву, тож на вивісці нерідко красувався напис «ФАБРИКА АНУС».

Гумор.

Анус, вочевидь, є першопричиною того, що почуття гумору взагалі існує, а також вихідним пунктом розвитку всього відомого нам гумору. Тож можемо зробити висновок, що весь гумор, який тільки є у світі... вийшов із дупи!

РОЗДІЛ 1

ВОСКРЕСІННЯ АНУСУ

Більшість людей сприймають як належне той факт, що ми оснащені заднім отвором, крізь який випускаємо гази і фекалії. Як сам собою зрозумілий сприймається і окремий отвір для сечі. Половина з нас мають ще й третю дірку, звідки витікає менструальна кров і з'являються люди. Спільне для всіх цих дірок те, що вони допомагають нам позбутися зайвого. (Люди не є зайвими, але всім відомо, що утримувати людину в матці довше, ніж 40 тижнів, недоцільно.)

ПРИРОДНА КІНЦЕВА ТОЧКА ТІЛА. ДЕ ЇЇ ПОЧАТОК?

Чому в нас окремі рот і анус?

Справді, поміркуй над цим. Хіба не було би простіше, якби їжа та напої виходили з того самого

місця, крізь яке зайшли? Легеням же вдається. Ми вдихаємо повітря, розподіляємо кисень по організму й видихаємо вуглекислий газ і воду. Чи дихальна система просто влаштована краще від травної? Чому твій задній прохід спеціалізується винятково на виведенні відходів? Суть технології у її багатофункціональності. То що, еволюція — технологічний розвиток самого тіла — забула створити багатофункціональний анус?

Перш ніж іще щось стверджувати, дуже важливо обміркувати це з точки зору еволюційної, а не суто практичної. Якби хтось насправді мав можливість обрати рот-анус (один отвір — дві функції), то лише абсолютна меншість зробила б це.

Це відведе нас від суті питання, та все ж маємо розв'язати важливу дилему. Якби в тебе була одна дірка, комбінований їсти-какати-пукати-оральний-секс-анальний-секс-орган, де ти хотів би його мати: зверху, де зараз вуста, чи внизу, де дірка в дупі?

Ми провели дослідження (розпитали кількох друзів), і більшість респондентів висловили бажання мати анус на місці, де зараз вуста. Проте це може створити певні проблеми у соціальному контексті.

І хоча риммінг є відносно звичною практикою, це все ж не така буденна річ як поцілунок в уста. Тож можемо припустити, що дислокація рота й анусу в тому самому отворі стала б катастрофою для романтичних стосунків. Знову ж таки, це незручно з практичної точки зору: як підтримувати свіжість подиху, коли до звичної проблеми — неприємного запаху з рота — додається ще й дух каналізації?

Якби ж усе було навпаки і рот з анусом розміщувалися на місці нинішнього заднього отвору, то проблема свіжості подиху була б успішно розв'язана. І страх як знадливо було б спостерігати за нанесенням жінками губної помади довкола анального отвору. А от що люди говорять, почути було б важкувато, зважаючи на традиційне розміщення вух на голові. А як незручно було би щоразу скидати спідні, аби закинути щось їстівне до дупи, коли зголоднів!

Мабуть, зробити цей вибір було б легше, якби ми спілкувалися з якимось видом черепах. Із так званою черепахою Фіцроя, приміром. У неї є рот, проте вона *обирає* анус для споживання їжі. А може, ця черепаха збагнула щось таке, що нам, людям, осягнути не до снаги?

Це складний вибір, але, на щастя, робити його нам не доведеться. Ми можемо лише порадіти